

Nr 1275

Av herr **Annerås m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 142, med förslag till förmånsrättslag, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1486 i Andra kammaren)

I proposition nr 142 framläggs förslag till ny lagstiftning om ordning för betalning av fordringar vid utmätning och konkurs.

Förslaget till ny förmånsrättslag utgår från att alla borgenärer i princip skall behandlas lika.

I förslaget ingår dock att förmånsrätten för skatt eller allmän avgift skall bestå.

Lagberedningen och ett övervägande antal remissinstanser, däribland löntagarorganisationerna och näringslivsorganisationerna, har förordat att förmånsrätten för skatter bör avskaffas. Särskilt angeläget är att s. k. tysta förmånsrätter varom borgenärerna icke ägt eller tillförlitligen kunnat skaffa sig kännedom hålls tillbaka. Av de tysta förmånsrätterna är skatteprivilegiet utan jämförelse den allvarligaste för de oprioriterade borgenärerna. Särskilt under senare år har vid konkurser skattefordringarna, i första hand varuskatterna, i vissa fall legat på en så hög nivå, att de oprioriterade borgenärerna ej fått någon utdelning.

För staten kan knappast skatteprivilegiet ha någon ekonomisk betydelse, då skattefordringarna och utdelningen på dessa med hänsyn tagen till den totala skatteinkomsten är helt obetydliga för statsverket. Inkomstbortfallet kommer dessutom om förmånsrätten avskaffas inte att bli fullständigt, då en del av beloppet kommer att inflyta efter den utdelningsprocent som vanliga borgenärer får och en del i form av skatter från övriga oprioriterade borgenärer.

Konkurser kan medföra betydande ekonomiska svårigheter för leverantörer. Det inträffar ibland att en kedjereaktion uppstår så att flera småföretag efter varandra tvingas gå i konkurs. Ett avskaffande av skatteprivilegiet kan medföra en väsentlig förbättring av ställningen för dem som nu är oprioriterade. Den enskilde leverantören har stora praktiska svårigheter att undvika att råka ut för insolventa kunder i sin kreditgivning. I sådana fall har staten helt naturligt andra möjligheter till riskutjämning.

Slutligen må nämnas värdet av en nordisk rättslikhet på området. De övriga nordiska länderna har eller kommer som bekant att avskaffa skatteprivilegiet.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen med ändring av proposition nr 142 måtte besluta att fordran på skatt eller allmän avgift jämställas med de oprioriterade fordringarna, samt
att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 27 oktober 1970

Arvid Annerås (fp)

Karl Pettersson (m) Paul Brundin (m) Axel Georg Pettersson (cp)
